

diyye'sini okuttu. Semmâniyye'nin yanı sıra Kordofan şehrinde İsmâil b. Abdullah el-Velî'nin kurduğu İsmâiliyye tarikatına girdi ve tarikat hakkında kısa bir risâle kaleme aldı. Öte yandan Sudan'da ulemâ ve meşâyih ile Osmanlı yöneticileri arasında uzlaşmanın sağlanmasında yardımcı oldu. Dostu Şeyh Ahmed er-Reyyâh ve müntesiplerinin, Sudan fâtihî İsmâil Paşa'nın katlinin öcünü almak için Defterdar Mehmed Hüsrev Bey tarafından Matamma'da yakılarak öldürülmesini kınamaktan çekinmedi. 1840'ta Sudan idarecisi Ahmed Paşa Ebû Ezhân'ın Tâka seferine katıldı. Hadendova kabileleriyle Ahmed Paşa arasındaki anlaşmazlığı Hatmiyye tarikatının şeyhi Muhammed el-Hasan'ın desteğini alarak çözüme kavuşturdu. 1256 (1840) yılını da vefat etti.

Selâvî'nin önemli talebelerinden el-Emin ed-Darîr, Sudan ulemâsını denetlemekle görevli başmüfettiş, damadı İbrâhim b. Muhammed b. Abdüddâfi, Sudan divanında müftü olmuştur. Selâvî, İbrâhim'den Muhammed en-Nûr ved Dayfullah'ın Sudan ulemâsı ve evliyasına dair *Tabakât*'ını nazmetmesini istemiş ve onun yazdığı manzume üzerine kaleme aldığı şerhte çağdaşı olan Sudanlı ulemâ ve evliyanın biyografilerine yer vermiştir. Selâvî'nin Sudanlı eşinden oğlu Muhtâr es-Selâvî, Berber bölgesinde kadılık yapmış, Mağribli eşinden oğlu Mustafa es-Selâvî babasının halefi İbrâhim el-Heytemî'den sonra Sudan umumi kadısı olmuş, 1856'da Mısır idarecisi Mehmed Said Paşa'nın Sudan'ı ziyareti esnasında rüşvet almakla suçlanarak Kahire'ye sürgün edilmiş ve tutuklanmış, 1862'de serbest bırakılmış, üç yıl sonra Hartum kadılığına gönderilmiştir. Üçüncü oğlu Abdülganî, Dongola kadılığına getirilmiş, 1882'de Muhammed Ahmed el-Mehdî liderliğindeki Mehdiyye hâkimiyetinden sonra Mehdi'nin resmî kâtipliğini yapmıştır. Mehdi'ye övgüler içeren şiirleri (*Kaşidetü'l-Hemziyye fi medhi'l-Mehdi*), Kâdî Beyzâvî'nin tefsirine dair bir sözlük çalışması (*Hâşiye 'alâ Tefsiri'l-Beyzâvî*) vardır. Abdülganî'nin oğlu Yahyâ, Ahmed Urâbî Paşa'nın isyanı sırasında Mısır'a giderek Urâbî Paşa hareketini desteklemiş, paşaya ve Muhammed Sırrülhatm el-Mirgani'ye methiyeler yazmış, Mısır hidivini hicveden kasideler söylemiştir (*Kaşidetü'l-Bâ'iyye fi şevreti Ahmed 'Urâbî, Kaşidetü'n-Nûniyye fi medhi sirri'l-hatmi'l-Mirgani*). Selâvî nesli günümüzde Sudan'da devam etmektedir.

Eserleri. 1. *ez-Zeyl ve't-tekmile*. Muhammed en-Nûr ved Dayfullah'ın Sudan-Func devri tarihine dair *Tabakât* adlı eserinin zeyli ve tekmilesidir (nşr. Muhammed İbrâhim Ebû Sâlim – Yûsuf Fazl Hasan, Hartum 1982). 2. *ed-Dürrü'l-manzûm fi esânidi sâ'iri'l-'ulûm*. Hocaları ve eserlerine dair bir risâlesidir. 3. *İşrâku meşâbihi't-tenvîr fi şerhi Mevlidi'l-beşîri'n-nezîr*. Ahmed ed-Derdîr'in Mevlid'i'nin şerhi olup 1235'te (1819) yazılmıştır (İskenderiye Belediye Ktp., Mecmua, nr. elif 139). 4. *İthâfu ehli's-Şiddk*. Kâdî İyâz'ın *eş-Şifâ'* adlı eserinin muhtasarı ve şerhidir (Yale University Library, Landberg Collection, nr. 9). 5. *el-Cevherü'l-meknûn ve's-sırru'l-maşûn*. 6. *el-Minahu's-şamediyye*. Birgivi'nin *eş-Tarikatü'l-Muhammediyye'sine Abdülganî en-Nablusî tarafından yazılan Hadikatü'n-nediyye* adlı şerhin muhtasarının şerhidir (Dârü'l-kütübi'l-Misriyye, Tasavvuf, nr. 171). 7. *Risâle*. İsmâil b. Abdullah el-Velî ve tarikatı hakkındadır (Khartoum National Records Office, İsmâiliyye, nr. 2, vr. 292-300). 8. *Şerh 'alâ 'Akîdeti'r-risâle fi'l-besmele ve'l-hamdele*. 9. *Şerh 'ale'l-erba'ini'n-Neveviyye*. 10. *Şerh 'ale'l-İbtihâc bi'l-ke-lâm (fi'l-ke-lâm) 'ale'l-isrâ ve'l-mî'râc*. Necmeddin Muhammed b. Ahmed el-Gaysî el-İskenderî'ye ait eserin şerhi olup 1243'te (1827) yazılmıştır (İskenderiye Belediye Ktp., Mecmua, nr. elif 139). 11. *Ta'zîmü'l-ittifâk fi âyeti'l-misâk*. Misâk âyetinin (Â-i İmrân 3/81) tefsiridir.

BİBLİYOGRAFYA :

Ahmed b. Muhammed es-Selâvî, *Tabakâtı Ved Dayfullah: ez-Zeyl ve't-tekmile* (nşr. M. İbrâhim Ebû Selîm – Yûsuf Fazl Hasan), Hartum 1982; Cebertî, *'Acâ'ibü'l-lâşâr*, III, 612; F. Werne, *African Wanderings*, London 1852, s. 141, 252-253; Kehhâle, *Mu'cemü'l-mu'ellifin*, II, 165; R. Hill, *Egypt in the Sudan, 1820-1881*, London 1959, s. 43; a.mlf., *A Biographical Dictionary of the Sudan*, London 1967, s. 55, 398; Abdülazîz Abdülmecîd, *et-Terbiye fi's-Sûdân*, Hartum 1975, s. 40-47; M. İbrâhim Ebû Selîm, *Üdebâ' ve 'ulemâ' ve mü'emmînün fi târihi's-Sûdân*, Beyrut 1411/1991, s. 101-118; Ali Salih Karrar, *The Sufi Brotherhoods in the Sudan*, London 1992; *Arabic Literature of Africa: The Writings of Eastern Sudanic Africa to C. 1900* (ed. R. S. O'Fahey), Leiden 1994, I, 57-61; R. S. O'Fahey, "A Colonial Servant al-Salâwî and the Sudan", *Sudanica Africa*, XII, Bergen 2001, s. 33-42.

SEMİH CEYHAN

SELÇUK

(bk. AYASULUK).

SELÇUK, Münir Nurettin (1900-1981)

Türk müzikisi ses sanatçısı,
bestekâr, koro şefi
ve müzikî hocası.

Rûmî 1315'te (1900) İstanbul Sarıyer'de dünyaya geldi. Bazı eserlerde doğum yılının 1899, 1901, 1902 olduğu ve Beyazıt'ta doğduğu kaydedilmektedir. Babası Dîvân-ı Hümâyûn muavini, Dârülfünun İlahiyat Fakültesi Fars Edebiyatı müderrisi ve Kadıköy Sultânîsi Fransızca muallimlerinden şair Mehmed Avni Nûreddin Bey, annesi Fatma Hanife Hanım'dır. Ailesi, anne tarafından Selçuklu ve Germiyanogulları'na kadar uzandığı için Selçuk soyadını aldı. Beyazıt İbtidâî Mektebi ve Soğukçeşme Askerî Rüşdiyesi'nin ardından Kadıköy Numune Mektebi'nde okudu. Bu sırada sinekemanî Nûr Bey (Duyguer) aracılığı ile Kadıköy'de Dârülfeyz-i Müsiki Cemiyeti'ne girdi. I. Dünya Savaşı'nın sonlarında birkaç müzisyen arkadaşı ve hocalarından bazılarıyla birlikte kurucuları arasında bulunduğu Şark Müsiki Cemiyeti'nde hânende olarak yer aldı. Bir ara ailesinin ısrarıyla ziraat tahsili için Macaristan'a gittiysen de müzik sevgisi ağır bastığından kısa sürede İstanbul'a döndü. Yine aynı yıllarda Yûsuf Ziya Paşa'nın başkanlığı döneminde hocası Hâfız Ahmed Efendi'nin (Irsoy) aracılığı ile Dârülehân'a alındı. Onun müziğe ciddi şekilde başladığı dönem burada geçirdiği yıllardır. Sultan Vahdeddin zamanında Muzika-i Hümâyûn'a üçüncü sınıf mülâzım-ı sâni ile müezzinliğe tayin edildi. Burada hem hânende olarak ince saz heyetinde hem müezzin-i şehriyârî sıfatıyla müezzinlik görevlerinde bulundu. Cumhuriyet'in ilânının ardından Muzika-i Hümâyûn kadrolarının Ankara'ya nakledilmesi üzerine burada Riyâseticumhur İncesaz Heyeti kadrosunda mülâzım-ı evvel oldu. Bu dönemde Atatürk'ün maiyetinde bulundu. Özel müzik toplantılarında çoğunlukla Refik Fersan ve Hâfız Yaşar'la (Okur) birlikte yer almasının yanı sıra pek çok seyahatinde onun yanındaydı. 1926'da Atatürk'ten izin alarak heyetten ayrıldı ve İstanbul'a döndü. Bundan sonraki müzik hayatına serbest olarak devam etti.

İstanbul'da Sahibinin Sesi Plak Şirketi'yle yaptığı anlaşmayla müzik bilgisini arttırmak için Paris'e gitti. Burada kaldığı bir yıl boyunca Paris Konservatuvarı'nın hocalarından şan, piyano ve solfej dersleri aldı. Dönüşünde (1929) bu firmaya ait dol-

Münir Nurettin Selçuk

durduğu yedi adet plakla başlayan plak çalışmalarını bir süre aynı firmayla, daha sonra başka firmalarla devam etti. 22 Şubat 1930'da Beyoğlu'ndaki Fransız Tiyatrosu'nda (sonraları Ses, Dömen ve günümüzde Orta Oyuncuları Tiyatrosu) verdiği ilk solo konserinin Türk müzikisi konser tarihinde bir dönüm noktası olduğu söylenebilir. Tanbûrî Mesut Cemil (Tel), kemençeci Ruşen Ferit (Kam), udî Nevres, kanunî Artaki (Candan) ve kemânî Nubar (Tekyay) gibi saz üstatlarının refakatinde ilk defa frak giyilerek, ayakta, ses tekniği kullanılarak yepyeni bir üslûpla konser disiplini içerisinde ve mikrofonsuz verilen bu konser müziğe saygı ve ciddiyeti getiren yepyeni bir ekolün doğuşu kabul edilmiştir. Büyük yankılar uyandıran konserin bir benzeri 27 Mart akşamı verildi. 1937 yılından itibaren rol aldığı "Allah'ın Cenneti", "Kahveci Güzeli", "Hasret", "Çoban Kızı", "Yavru Kuş", "Seven Ne Yapmaz" ve "III. Selim'in Gözdesi" adlı filmlerde pek çok şarkıyı seslendirdi. İstanbul Konservatuarı Türk Müzikisi İcra Heyeti'nde çalıştığı ilk dönemde (1942-1947) konservatuar arşivi için on beş adet taş plak doldurdu. 1945'te yurt dışı konserleri çoğalınca konservatuvardan ayrıldıysa da bir yıl sonra üslûp ve usul dersleri vermek için yeniden davet edildi. 1954'te aynı kurumun (İstanbul Belediye Konservatuarı) icra heyeti şefliğine getirildi ve 1976 yılına kadar bu görevini sürdürdü. Onun bu görev yılları icra heyetinin en parlak dönemidir. Heyetin Şan Sineması'nda on beş günde bir pazar sabahları verdiği konserler büyük ilgi gördü. İstanbul Radyosu'ndan naklen yayımlanan bu programlarla müzik dinleyicilerine zengin bir repertuarın tanıtılması sağlandı. Ayrıca 1954-1958 yılları arasında İstanbul Radyosu'nda müşavirlik ve stajyer sanat-

çılara hocalık görevinde bulundu. Son resmi görevi İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Müzikisi Devlet Konservatuarı Repertuar Kurulu üyeliği ve repertuar hocalığıdır. Bu arada 1971-1973 yıllarında Kubbealtı Cemiyeti Müzik Enstitüsü'nde usul ve tavrı dersleri verdi. 27 Nisan 1981 tarihinde Nişantaşı'ndaki evinde vefat etti. Cenazesi iki gün sonra Rumelihisarı'ndaki Âşîyan Mezarlığı'nda eşi Enise Hanım'ın yanına defnedildi. 27 Nisan 1991'de Kadıköy Belediyesi tarafından Kalamış sahilinde büstü dikildi ve bir caddeye adı verildi.

Münir Nurettin, Türk müzikisinde geleneksel okuyuş tavrı ile yeni anlayışı olağan üstü parlak, lirik-tenör sesiyle birleştirerek farklı bir icra ortaya koymuş ve bu özelliğiyle dönemin en çok sevilen ve taklit edilen sanatkarı olmuştur. Bestelediği eserler yanında yetiştirdiği talebeleri ve koro yönetiminde gösterdiği titizliğiyle müziği bir meşgale değil hayatının bir mânası kabul etmiştir. Müziğe olan kabiliyeti küçük yaşlarda sesinin güzelliğiyle keşfedilip ilk müzik derslerini babasından almış, babasının konağında düzenlenen, dönemin önemli müzik üstatlarının katıldığı toplantılara sesiyle iştirak ederek klasik müzikteki ilk tavrı derslerini burada almıştır. Bu üstatlar arasında kendisinden on cıvarında fasıl meşkettiği hânenide Üsküdarlı Edhem Nûri Bey, dört yıl kadar ders aldığı Zekâîzâde Hâfız Ahmed Bey, geleneksel müzik üslûbunu öğrendiği Üsküdarlı Bestenigâr Ziyâ Bey ile Kaşıyarık Şehîlâ Hüsâmeddin Bey ve sinekemanî Nûri Bey özellikle zikredilmelidir. Ayrıca Ali Rifat Bey (Çağatay), Hâfız Yûsuf Efendi ve Rauf Yektâ Bey gibi daha pek çok üstat-tan faydalanmıştır. Kendi anlattığına göre on yedi yaşında iken Dârülfeyz-i Müsiki Cemiyeti'nin Donanma Cemiyeti yararına Kadıköy'deki Apollon Sineması'nda (daha sonra Hale, günümüzde Reks Sineması) verdiği konserde okuduğu Hamâmîzâde İsmâil Dede Efendi'nin, "Gözümde dâim hayâl-i cânâ" mısraıyla başlayan rast kâr-ı nev'i ile dikkatleri çekmiş, aynı cemiyetin Kadıköy, Şehzadebaşı ve Tepebaşı'ndaki konserlerine katılmıştır. Şark Müsiki Cemiyeti bünyesinde devam eden konserlerle yavaş yavaş şöhret bulan Münir Nurettin'in bu topluluk içinde Refik Fersan ve Mesut Cemil'le başlayan dostluğu yıllarca sürmüştür. 1926'dan sonraki serbest müzik hayatı bahçelerde, pek çok sinema ve tiyatro sahnesinde konser programı şeklinde devam etmiş, birçok teklifi reddederek gazinolarda hiç okumamıştır. 1940'tan sonra üç yıl Fransız Tiyatro-

su'nda, ardından beş yıl Melek Sineması'nda (bugün Emek Sineması), yirmi iki-yirmi üç yıl Saray ve 1963'ten sonra Emek Sineması'nda, memleketin çeşitli yerlerinde, ayrıca Mısır, Irak, Kıbrıs, Yunanistan, Macaristan, İngiltere, Fransa ve Amerika'da 1000'in üzerinde konser vermiş, koro şefliğinde de yüzlerce konser yönetmiştir. Konserlerinde disipline son derece önem verir, provaya gelmeyen veya geç kalan sanatçıları programa almazdı. Onun icra heyeti şefliğindeki önemli özelliklerinden biri de klasik eserlerin icrası esnasında usulleri 2, 3 ve 4'lü usullerle değil eserin asıl usulüne göre (zencir, çember, remel, devr-i kebîr vb.) vurarak heyeti idare etmesiydi. Koro eşliğinde solo icra da onun yeniliklerindendir. 1951'de otuz beş, 1966'da ellinci sanat yılını kutlayan Münir Nurettin'in konserlerindeki başarısında güçlü yorumunun yanı sıra ona eşlik eden Mesut Cemil, Sadı Işıl, Nubar Tekyay, Fahire ve Refik Fersan, İzzettin Ökte, Artaki Candan, Yorgo Bacanos, Selahattin Pınar, Vecihe Daryal, Cevdet Çağla ve Cevdet Kozanoğlu gibi usta saz sanatkarlarının payı büyüktür.

Türk müzikisini ayağa kaldıran kişi olarak tanımlanan ve en çok rast makamını seven Münir Nurettin, Dellâlîzâde İsmâil Efendi'nin yegâh besteleriyle ağır ve yürük semâilerine hayrandı. Bilhassa klasik eserlerdeki tavrı sehl-i mümteni olup beste, semâi, şarkı formlarındaki eserleri gerektirdiği gibi farklı tavlarda okur ve sesini eşlik edene olduğu kadar dinleyene de huzur verecek biçimde ölçülü kullanırdı. Okuyuşunda Bestenigâr Ziyâ Bey'le Hâfız Şaşı Osman Efendi'nin üslûbundan etkilənmiş olabileceğini söylemiştir. Pest ve tiz seslere aynı derecede hâkimiyetiyle tanınmış, üç oktava yaklaşan sesini uzun sanat hayatı boyunca büyük bir titizlik ve ustalıklarla koruyarak son yıllarına kadar icracılığını başarı ile devam ettirmiştir. Alışılmıştan farklı bir gazel anlayışı çerçevesinde serbest okuyuşlarda üstün mahareti dikkati çeker. Arkadaşı kanunî Hilmi Rit, 1962'de İzmir'de verdiği bir konserde okuduğu gazelden sonra alkışların rezonansından tavandaki büyük avizenin sallandığını anlatır. İki defa dinlediği bir eseri hâfızasına alabilecek bir kabiliyete sahip olan ve Paris'te konservatuvardan aldığı şan dersleriyle Batı müziği ses tekniğini de kavrayan Münir Nurettin hançere ve göğüs sesinden başka tam seslerde kafa sesini de kullanabiliyordu.

Geleneklere bağlı olmakla birlikte eskiyle yetinmeyen bir yenilik arayışının ürün-

leri olan, hem klasik formda hem fantezi biçiminde duyurulmasını ortaya koyduğu, makam seyirleri ve geçkileriyle güfte-beste uyuşmasının zarif örneklerini oluşturan besteleri nesilden nesile intikal ederek her zaman dinlenebilecek niteliktedir. Bestelerini daima gün ağarırken yaptığını, kışın hiç eser bestelediğini, en büyük ilham kaynağının yeşillik, deniz ve güneşin batışını bir arada görebilmek olduğunu söylediler. İlk bestesi 1920'de sözleri Tevfik Fikret'e ait, "Sabâ eser gusûn-i ter" mısraıyla başlayan sabâ şarkısıdır. Bir yıl sonra bir şarkı daha bestelemesinin ardından yirmi yıl hiç beste yapmamıştır. Onun asıl bestekârlık çalışmaları 1940'lı yıllarda başlamış ve daha çok Nedim, Fuzûlî, Behçet Kemal Çağlar, Faruk Nafiz Çamlıbel, Ümit Yaşar Oğuzcan, Mustafa Nafiz İrmak, Vecdi Bingöl ve özellikle Yahya Kemal Beyatlı gibi şairlerin şiirlerini bestelemiştir. Münir Nurettin'in bestekârlığında yakın arkadaşları Yahya Kemal Beyatlı'nın ayrı bir yeri vardır. Yahya Kemal'in şiirlerindeki İstanbul semtleri onun besteleriyle bir boyut daha kazanmıştır denilebilir. Hilmi Rit bu konuyu, "Üstat için az konuşurdu derler, ama Yahya Kemal'in şiirleri ve onun [Münir Nurettin] müziği ile koskoca İstanbul dile geldi, daha ne söylesin ki!" cümlesiyle ifade etmiştir. Münir Nurettin saz semâisi, tevşih, ilâhi, beste, kâr, kârçe, semâi, şarkı, marş, mehter marşı, ninni, gazel formlarında 100 civarında eser bestelemiştir (listesi için bk. Ünlü, XXV/148 [1996], s. 42-43). Bunlar arasında hicaz makamında, "Sana dün bir tepeden baktım aziz İstanbul" ve, "Gittin de bıraktın beni aylarca kederde"; hüseyinî makamında, "Dumanlı başları göklere ermiş" ve, "Varalım kûy-i dilârâyâ gönül hû diyerek"; hüzzam makamında, "Sevdiğim dünyâlar kadar"; kürdîli-hicazkâr makamında, "Zil, şal ve gül" (Endülüs'te Raks) ve, "Beni kör kuyularda merdivensiz bıraktın"; mâhur makamında, "Ne doğan güne hükmüm geçer ne halden anlayan bulunur" ve, "Âşık Bağdat sorulmaz"; muhayyer makamında, "Bir safâ bahşedelim gel şu dil-i nâşâde" ve, "Çepçevre bahâr içinde bir yer gördük"; nihâvend makamında, "Kandilli yüzerken uykularda" ve, "Yok başka yerin lutfu ne yazdan ne de kıştan" (Kalamış); rast makamında, "Erdi bahâr sardı yine neş'e cihânı" ve, "Gül yüzünde görelî zülf-i semensây gönül"; segâh makamında, "Dönülmez akşamın ufkundayız vakit çok geç" (Rindlerin Akşamı); sultânîyegâh makamında, "Sen şarkı söylediğin zaman"; uşşak makamında, "Bir merhaleden güneşle deryâ

görünür" mısralarıyla başlayan şarkılarıyla, "Vur pençe-i Alf'deki şemşir aşkına" mısraıyla başlayan mâhur mehter marşı ve, "Git ey akan gözyaşım" mısraıyla başlayan sabâ ilâhisi onun çok sevilen eserlerinden bazılarıdır.

Türk müzikisinin ülke çapında tanınmasında ve yaygınlık kazanmasında Münir Nurettin'in okuduğu plakların büyük etkisi olmuş, plaklarında klasik Türk müzikisinden türkülere kadar değişik beste şekillerinden pek çok eser seslendirmiştir. İlk dönemlerde Dârüelhan Derleme Kurulu'nca yapılan bir dizi özel kayda koro ve solo olarak iştirak etmesinin yanı sıra Orfeon Record (Artistic Record), Polydor, Pathé, Odeon ve büyük çoğunluğu Sahibinin Sesi firmalarına 150 civarında taş plak yapmıştır (listesi için bk. a.g.e., XXV/148 [1996], s. 36-42). Bu plak çalışmalarında ona Mesut Cemil, Ruşen Ferit Kam, Fahire ve Refik Fersan, Artaki Candan, Nubar Tekyay, Cevdet Çağla ve Feyzi Arslangil eşlik etmiştir. Daha sonra 45 ve 33 devirli uzunçalar döneminde Odeon firmasına yaptığı 45 devirli üç plakla Coşkun plak firmasına doldurduğu bir uzunçalar ve dört kaseti çıkmıştır. Ayrıca yetmiş yaşlarında okuduğu elli yedi eser Yapı Kredi Bankası tarafından önce uzunçalar, ardından dört seri CD olarak yayımlanmıştır.

Gençliğinde Fenerbahçe Kulübü'nde futbol oynayan, aynı zamanda tambur ve piyano çalan Münir Nurettin kendinden sonraki kuşaklara örnek bir müzik adamı olmuş, Dârüelhan'dan başlayarak İstanbul Konservatuarı'nda çalıştığı yılların da içinde bulunduğu uzun sürede pek çok öğrencinin yetişmesinde büyük katkısı olmuştur. Bunlar arasında kendisinden çok yararlanan Necmi Rıza Ahıska ile Alâeddin Yavaşca'yı, bizzat yetiştirdiği İnci Çayırılı ve Meral Uğurlu'yu özellikle saymak gerekir. *Musiki Mecmuası* 379. sayısını

(Mayıs 1981) Münir Nurettin Selçuk'a ayırmış, Ayşe Kulin, sanatının anlatıldığı bir eser kaleme almıştır (bk. bibl.).

BİBLİYOGRAFYA :

- Münir Nureddin Selçuk, "Ses Musikimiz", *TMD*, sy. 2 (1947), s. 3, 17; *Münir Nureddin ve 35 Yıl*, İstanbul 1951; İbnülemin, *Hoş Sadâ*, s. 223-224; Mustafa Rona, *20. Yüzyıl Türk Musikisi*, İstanbul 1970, s. 471-474; Murat Bardakçı, *Refik Bey: Refik Fersan ve Hatıraları*, İstanbul 1995, s. 139, 144-145; Ayşe Kulin, *Bir Tatlı Huzur: Fotoğraflarla Münir Nureddin Selçuk'un Yaşam Öyküsü*, İstanbul 1996; İsmet Bozdağ, *Beyaz Anılar*, İstanbul 1998, s. 114-134; Yusuf Ömürlü, *Yahya Kemal'in Bestelenmiş Şiirleri*, İstanbul 1999, s. 49-57, 65-67, 90-98, 101-103, 106-107, 117-121, 130-133, 158-163, 196-202; Özalp, *Türk Musikisi Tarihi*, II, 244-255; Zeki Tükel, "Münir Nureddin Selçuk", *Radıyo Haftası*, sy. 7, İstanbul 1950, s. 26-30; a.mlf., "Jübile Hazırlıkları Arasında Münir Nureddin'i Ziyaret", a.e., sy. 63 (1951), s. 22-25; Selim Sezgin, "Münir Nureddin'in Bilmediğimiz Tarafları", a.e., sy. 40 (1951), s. 23-25; "Münir Nureddin Selçuk'la Enteresan Bir Konuşma", a.e., sy. 120 (1952), s. 10-13, 38; Sadedtin Işık, "Üstad Münir Nureddin Selçuk", *Resimli Radıyo Dünyası*, sy. 51, İstanbul 1951, s. 8-11, 30; Bedir Görsoy, "Münir Nureddin ve Spor", a.e., sy. 86 (1952), s. 14-15, 34; Sözer Yaşmut, "Münir Nureddin Selçuk", *Musikî ve Nota*, sy. 9, İstanbul 1970, s. 18-21; Timur Selçuk, "Münir Nurettin Selçuk ve Kültür Değerlerimiz", *Hürriyet Gösteri*, sy. 7, İstanbul 1981, s. 26; Haydar Sanal, "Sessiz Gemiye Binen Selçuk Aramızdan Ayrıldı", *San'at ve Kültürde Kök*, sy. 4, İstanbul 1981, s. 16, 31-32; Mehmet Çınarlı, "Münir Nurettin Selçuk", *MK*, III/2 (1981), s. 28-30; Orhan Telmen, "Üstad Münir Nurettin Selçuk Ölümünün 10. Yılında Özlemlerle Anılıp Abideleşirken B.T.M. Ansiklopedisi'ndeki Yanlışlar Dizisi", *MM*, sy. 433 (1991), s. 35-39; a.mlf., "Aramızdan Ayrılışının 15. Yılında Üstad Münir Nurettin Selçuk'u Anarken", *TT*, XXV/148 (1996), s. 25-34; Cemal Ünlü, "Münir Nurettin Selçuk Taş Plaklarda", a.e., XXV/148 (1996), s. 35-43; Osman İridağ, "Timur Selçuk Hem Babasını, Hem Kendini Anlattı", *Aksiyon*, V/224, İstanbul 1999, s. 26-28; Gönül Paçacı, "Belediye Konservatuarı", *DBİStA*, II, 143-144; Mehmet Güntekin, "Selçuk, Münir Nurettin", a.e., VI, 496-497.

NURİ ÖZCAN

Münir
Nurettin
Selçuk,
yönettiği
İcra Heyeti
konsertlerinin
birinde